

MAGAZÍN

č. 23 | prosinec 2023



Děkujeme
za vaši důvěru
PF 2024



**DĚTI DĚTEM: KDYŽ SPORT,
KULTURA A DOBROČINNOST
SPOJÍ SÍLY**

str. 15

**REKONSTRUKCE
PAVILONU E – HOTOVO!**

str. 21

Přijďte se vyfotit k naší nové fotostěně



Na našem porodnickém oddělení dobře víme, že pro úspěšné završení těhotenství je především nutná kvalitní péče a příjemný přístup. Proto se snažíme neustále vylepšovat služby, které poskytujeme rodičkám i jejich miminkům. Během léta jsme

dokončili rekonstrukci a výmalbu vestibulu porodnice, do kterého jsme nainstalovali novou fotostěnu. „Jsem velmi ráda za všechny novinky, které se nám podařilo pro naše klientky za posledních několik měsíců realizovat. Fotostěna, před kterou se mohou rodiče i s novorozeným miminkem na památku vyfotit, je jednou z nich. Nachází se ve vestibulu před porodním sálem a je připravena jak pro holčičky, tak pro chlapečky,“ říká Mgr. Anna Holinková, vedoucí porodní asistentka. Nejčerstvější novinkou, kterou jsme spustili symbolicky na zahájení adventu v naší nemocnici, tedy 23.11.2023, jsou dárky pro maminky a jejich miminka s logem Nemocnice Šumperk. Každá maminka dostane dárkovou tašku, ve které najde na památku pro miminko čepičku a muchlálka.



Každé miminko od nás dostane dárkovou tašku s čepičkou a muchlálkem

„Zvyšovat komfort u hospitalizovaných maminek na porodnickém oddělení jsme započali v loňském roce. U vstupu na porodnické oddělení je nový svačinový bar, který maminky hodnotí velmi kladně. Dále máme tepelně izolační MENU boxy na obědy, abychom zajistili správnou teplotu podávané stravy, a maminky mají možnost výběru až ze 7 obědových menu,“ komentuje změny na porodnickém oddělení Anička Holinková. Snažíme se také zvyšovat soukromí rodiček, proto jsme začali na standardní pokoje umisťovat dvě postele místo tří. Každý pokoj je také opatřen křesly a chladničkou, v níž každá hospitalizovaná klientka nalezne box s chlazenými mléčnými a masovými potravinami. Dále jsou na všech pokojích nové kompozitové vaničky a váhy pro novorozence, boxy s oblečky, jednorázovými plenami a kosmetikou pro narozená miminka v naší porodnici.

OBSAH

Přijďte se vyfotit k naší nové fotostěně2

MUDr. Martin Polach, MBA:
Z našich plánů na rozvoj nemocnice
nehodláme ustoupit4

Očima našich zaměstnanců6

Seminář k laboratorní diagnostice8

Workshop prezentačních dovedností8

V šumperských školkách si nacvičili
správné mytí rukou9

Stáří nás spojuje9

Videohry jako účinná rehabilitace10

Jen růžová to může být!11

Papučový den12

Od úzkosti k osvětě o duševním zdraví13

Děti Dětem: Když sport, kultura
a dobročinnost spojí síly15



„Povolání je to sice náročné, ale velmi krásné,”
říká učitelka odborného výcviku v oboru
pečovatelské služby Mgr. Jiřina Gallová.....17

Lékař jménem AI?19

Rekonstrukce pavilonu E – hotovo!21



Po ošklivé nehodě už neměl nikdy chodit,
nemocnici nakonec opustil po svých23

Nemocnice galerií24

MAPO Group pomáhá tam, kde je to potřeba26

Převzali jsme ocenění
za společenskou odpovědnost26

NoviNky naŠí NIP27

Nikdo by neměl žít s obavou, že nebude
mít zajištěnu kvalifikovanou péči31



Vydává Nemocnice Šumperk a.s.
Nerudova 640/41, 787 01 Šumperk
IČO: 47682795
Vychází 4 × ročně. Toto číslo bylo vydáno 11. prosince 2023.
Evidenční číslo: MK ČR E 23591
E-mail: magazin@nemocnicesumperk.cz
Web: www.nemocnicesumperk.cz
Foto: archiv Nemocnice Šumperk

MUDr. Martin Polach, MBA: Z našich plánů na rozvoj nemocnice nehodláme ustoupit



Blíží se Vánoce a s nimi i tradiční bilanční rozhovor s jediným akcionářem Nemocnice Šumperk, MUDr. Martinem Polachem, MBA. „Hlavně bych chtěl poděkovat celému týmu nemocnice bez výjimky za odvedenou práci v končícím roce. Pevně věřím, že po čtyřech letech, kdy na nás měl přímý dopad nejdříve COVID-19 a posléze válka na Ukrajině, můžeme hledět do příštího roku alespoň s nadějí a mírným optimismem,“ říká na úvod našeho rozhovoru...

■ *Pane doktore, během letošního roku pokračovalo vedení Nemocnice Šumperk a.s. v plnění plánů rozvoje společnosti. Co Vám v letošním roce udělalo největší radost?*

Myslím, že za sebou máme opět náročný rok naplněný tvrdou prací. Pokud se však práce daří, tak úspěšný výsledek převáží nad starostmi a únavou a na konci zůstává pocit z dobře vykonané práce. Troufám si říci, že především díky pracovnímu nasazení celého týmu nemocnice můžeme zakončit

i letošní rok s klidným svědomím a určitou spokojeností, že jsme udělali maximum možného. Není jednoduché plnit investiční plány, když například náklady na energie vzrostou v ročním objemu o desítky milionů korun a na příjmové stránce za výkony není nárůst zohledněn. Není jednoduché trvale zlepšovat prostředí a péči o pacienty, když na nás zvenčí dopadá ekonomická nejistota. Ale bojujeme a nehodláme z našich plánů rozvoje ustoupit.

■ **Začneme hodnocení uplynulého roku tím, co je nejvíce vidět, a to jsou stavební úpravy a investice.**

S velkou radostí a uspokojením se můžeme projít kolem novotou zářící fasády po rekonstrukci pavilonu E, bývalé interny. Je to další krok ke zlepšení vzhledu, možná ještě více jde právě o energetické úspory, ale především o komfort pro naše pacienty, to bude vždy na prvním místě. Podobnou cestou chceme jít i v příštích letech. Pavilony E a F jsou po jednání s vedením města Šumperk ve vlastnictví nemocnice a máme připraven plán rozvoje i pro pavilon F.

■ **Nezměnila se jenom fasáda, ale i využití pavilonu.**

Ano, vnější fasáda je pěkná na pohled, ale pro pacienta je mnohem důležitější obsah. V budově E zůstává ambulantní i lůžková neurologie a plicní ambulance. V prvním patře jsme otevřeli zcela nové oddělení akutní lůžkové rehabilitace se špičkovým vybavením i odbornou péčí. Chceme vracet naše pacienty po vyléčení akutních stavů a po prodělaných operacích co nejrychleji do běžného rodinného a pracovního života.

■ **V každé nemocnici je ale rozhodujícím prvkem kvalitní péče lidský faktor. Jak jste spokojen s personální situací v současné době.**

Trvale se snažíme o zlepšení podmínek pro naše zaměstnance a učinit pro ně práci v nemocnici atraktivní. Není to vždy jednoduché, ale myslím, že i v personální oblasti se práce daří a tým nemocnice je stabilní. Samozřejmě, že při tisícovce zaměstnanců je nemožné se zcela vyhnout změnám a přesunům. Radost mám také z úspěšného pokračování studia oboru

diplomovaná všeobecná sestra na Vyšší odborné škole zdravotnické v Šumperku za podpory Olomouckého kraje. To je pro naši nemocnici, vedle lékařského personálu, zcela klíčový obor. Při velikosti našeho zařízení jsou ale velmi důležité i další obory v oblasti technické a administrativní. Chceme, aby procházka areálem byla příjemná, a proto se snažíme i o zlepšení a údržbu zeleně mezi pavilony. Každým rokem se zvyšuje důležitost našeho oddělení biomedicínských inženýrů. Nemocnice se plní velmi sofistikovanými přístroji, jejichž bezproblémový chod je třeba zajistit. V této souvislosti začíná hrát významnou roli i umělá inteligence, která se bude v příštích letech ve zdravotnictví stále více prosazovat.

■ **Máte ke konci roku 2023 na srdci nějaké sdělení pro zaměstnance a pacienty?**

V první řadě bych rád v závěru uplynulého roku poděkoval všem zaměstnancům nemocnice za jejich obětavost a práci, kterou odvedli ve prospěch pacientů – obyvatel našeho regionu, kteří naši pomoc potřebovali. O kvalitě jejich práce svědčí mimo jiné i mnohá ústní a písemná poděkování a pochvalná vyjádření občanů, kteří byli v naší nemocnici ošetřeni. Je to povzbuzující v naší snaze o další rozvoj nemocnice. Jsme ale rádi za každou zpětnou vazbu a uvítáme i jakékoli návrhy na zlepšení od pacientů i zaměstnanců. Na úplný závěr chci popřát všem zaměstnancům, pacientům, jejich rodinám i všem dalším blízkým lidem klidné prožití Vánoc a šťastný a spokojený příští rok prožitý ve zdraví a pohodě.



Očima našich zaměstnanců

Naše nemocnice se neustále rozrůstá a s ní i počet zaměstnanců. Otevíráme nová oddělení, nabíráme nové posily, zkrátka nejsme žádná malá společnost! A tak jsme se rozhodli, že vám čas od času některé z našich kolegů představíme, položíme jim pár krátkých otázek, a vy se z odpovědí dozvíte něco, co jste o nich třeba doposud nevěděli. Tentokrát jsme se zaměřili na téma vánočních svátků.

■ Jak byste zhodnotili Váš rok 2023?

Bc. Mgr. Zdeněk Brož: Protože rok ještě není úplně uzavřen a ctím přísloví „nechval dne před večerem“, tak jen řeknu zatím dobrý. Už delší dobu nejsem soustředěn na případné úspěchy vlastní, ale spíš úspěchy svého okolí a nejvíce našich čtyř potomků – vnoučat. Tam to je také zatím dobrý, tak spokojenost. A na počátku tohoto roku zvolený pan prezident je taky fajn.

Lucie Šústková, DiS.: Letošní rok hodnotím kladně, nemám si na co stěžovat (smích). Začátek nebyl úplně nejlepší, byla jsem dlouho na neschopence, ale pak se to všechno rozjelo. V nutriční ambulanci se snažíme stále přinášet něco nového, strava v nemocnici se podle mě za tento rok dost zlepšila. V září jsem se vdala a v říjnu jsem se stala vedoucí nutriční terapeutkou, takže letošní rok byl pro mě ve znamení velkých změn.

Bc. Vladimír Švub: Jsem zase o rok starší (smích). Končící rok mohu zhodnotit jako každý předcházející. Tak nějak volně plynul až ke svému konci, nic zásadního se pro mne neudálo.

Jana Gajdošová: Rok 2023 byl pro mě náročný, ale zároveň velmi obohacující. Začátkem roku začalo mé působení v NŠ, kde jsem se stala součástí skvělého kolektivu a našla práci, která mě těší a naplňuje. Měla jsem možnost poznat plno inspirativních lidí a získat mnoho cenných zkušeností, za což jsem moc vděčná.

■ Už se těšíte na Vánoce? Jak je u Vás doma trávíte?

Bc. Mgr. Zdeněk Brož: Na Vánoce se těším vždy, hlavně proto, že jsme pohromadě všichni, kdož se máme rádi. Občas mě přepadá trocha nostalgie a vzpomínek na mé dětské Vánoce. Mohou za to i stejné televizní pohádky, na které jsem se díval jako malý kluk, pak se svými dětmi a nyní s další generací vnoučat. Na Pelíšky nás bude u televize nejmíň deset a budeme se předhánět, kdo si ty hlášky líp pamatuje.



Bc. Mgr. Zdeněk Brož, manažer pro vnější vztahy



Lucie Šústková, DiS., vedoucí nutriční terapeutka

Lucie Šustková, DiS.: Já se na Vánoce těším každý rok. Baví mě ten klid, že si lidé udělají čas na setkávání s blízkými, a také ráda nakupuji a dávám dárky. U nás jsou svátky hodně o setkávání. Navštěvujeme se, děláme svařák a samozřejmě nesmí chybět pohádky.

Bc. Vladimír Švub: Především se těším na atmosféru, která je s tímto svátkem spojená. Na Vánoce se chci většinou vyvalit k televizi a zcela vypnout, ale to úplně nejde (smích). Samozřejmě vánoční svátky trávím v rodinném kruhu, což zahrnuje hlavně návštěvy u nejbližších.

Jana Gajdošová: Ano. Těším se na vánoční atmosféru, ale především na klid, pohodu a čas strávený s mými nejbližšími. Pečeme cukroví, rádi chodíme na procházky, ale lenošení u pohádek se samozřejmě také těžko odolává.

■ *Dáváte si do nového roku nějaká předsevzetí?*

Bc. Mgr. Zdeněk Brož: Nikdy jsem si předsevzetí nedával. Asi také proto, že jsme nikdy moc bujaře konec roku neslavili a nenabýli tak tu předpůlnoční sílu a energii, ze které pak předsevzetí vychází. Ale jedno přání vždy mám, asi přichází s věkem. Abychom se zase za rok všichni sešli ve zdraví a pohodě, a to přání platí pro všechny fajn lidi v blízkém i širokém okolí.

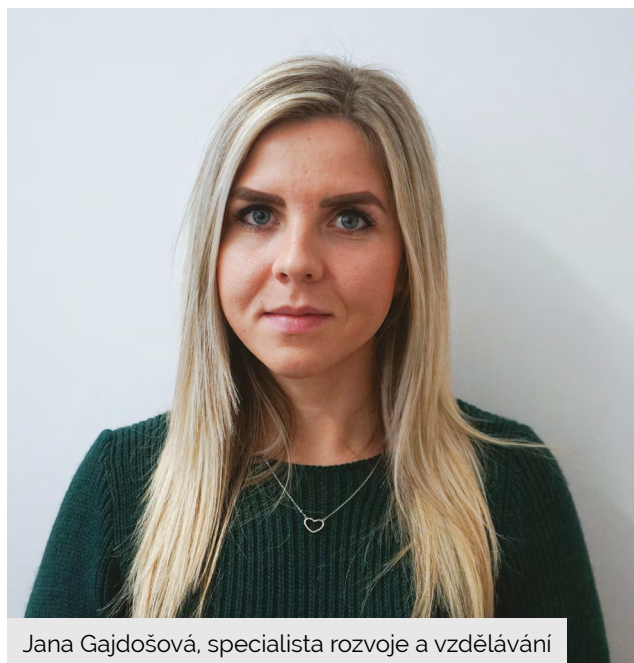
Lucie Šustková, DiS.: Do nového roku si předsevzetí nedávám. Maximálně během roku, ale to nejsou předsevzetí, jen si třeba řeknu, že bych měla chodit včas nebo dříve vstávat. Ale většinou to úplně nevyjde (smích).

Bc. Vladimír Švub: Nikdy jsem si žádná předsevzetí nedával a ani to nemám úplně v plánu. Jediné, co jsem si v loňském roce řekl, bylo, že letošní sezóna bude moje poslední, ale toto rozhodnutí jsem ještě o rok oddálil. Pro vysvětlení, od malička se věnuji požárnímu sportu.

Jana Gajdošová: Nedávám. Byla bych pak na sebe naštvaná, kdybych je nedodržela (smích).



Bc. Vladimír Švub, finanční analytik



Jana Gajdošová, specialista rozvoje a vzdělávání

Seminář k laboratorní diagnostice



Zleva: MVDr. Pavel Brauner, Ph.D., Eva Birkus, Mgr. Hana Pláňková, Mgr. Tomáš Dostál, Augusta Andršová, prim. MUDr. Erika Czyžová, Mgr. Eva Müllerová

Ve středu 4. října se v kongresovém sále naší nemocnice uskutečnila další akce z portfolia MAPO academy, tentokrát zaměřená na laboratorní diagnostiku. Kolegové z ambulantního sektoru se zde dozvěděli, jaké služby jim nabízí naše centrální laboratoř, a také jak vlastně probíhá celý proces testování od žádanky až po doručení výsledků. Řeč přišla i na témata kvality vzorků, preanalytiky či antibiotické rezistence. Program semináře zakončila bohatá diskuse.

Děkujeme všem přednášejícím za jejich aktivní přístup a poutavé představení odborné problematiky. Budeme se těšit při dalších vzdělávacích akcích, o nichž se můžete dozvědět mimo jiné na stránkách www.mapoacademy.cz.



Workshop prezentačních dovedností



Přednáší Mgr. Hana Geroldová

Jedním z témat, kterému se věnují vzdělávací akce MAPO academy, jsou také měkké techniky neboli soft skills. Pro zájemce, kteří chtějí sebevědomě prezentovat a být úspěšnými v dialogu i před publikem, jsme si tentokrát připravili workshop s názvem Jak se stát lepším a sebevědomým řečníkem. Ten navázal

na předchozí vzdělávání v komunikačních dovednostech a zaměřil se na vlastní mluvu, lexikum, syntax i další aspekty mluveného projevu. Lektori Mgr. Hana Geroldová a MVDr. Pavel Brauner, Ph.D. mají z této oblasti bohaté zkušenosti, a tak si účastníci odnesli mnoho nových poznatků a rad přímo z praxe.

V šumperských školkách si nacvičili správné mytí rukou



Zleva: Iveta Muroňová (Nemocnice Šumperk), Petr Janů (Cannibals Šumperk) a Zuzana Menšíková (MAPO Group), autor fotografie: Zbyněk Skrčený

Již druhým rokem realizuje baseballový tým Cannibals Šumperk ve spolupráci s naší nemocnicí a skupinou MAPO Group v mateřských školách sportovně edukační projekt Sportujeme s baseballem. I v letošním školním roce se podařilo ve školkách v Šumperku otevřít – ba dokonce i navýšit – počet skupin, které pravidelně jednou týdně sportují pod vedením trenéra z Cannibals. Nedílnou součástí tohoto projektu je i edukační část, která se koná vždy jednou za dva měsíce. Letošní první interaktivní besedou byla Hygiena správného mytí rukou. Ve čtvrtek 2. listopadu se zástupce baseballu vydal navštívit mateřské školy v Šumperku s kvalifikovaným personálem naší nemocnice. Celkem se jejich akce zúčastnilo 107 dětí, které se velice aktivně zapojily do přednášky a samy si vyzkoušely i správné mytí rukou. Z jejich tváří bylo vidět nadšení a radost ze správného provedení daného úkolu. Všem, kteří se podíleli na organizaci i samotném průběhu besedy děkujeme a těšíme se na příští setkání.

Stáří nás spojuje



Setkání se zúčastnili mimo jiné zástupci organizací PONTIS Šumperk o.p.s., Charita Šumperk a Sociální služby pro seniory Šumperk, p.o.

Takový byl název odborného setkání věnovaného sociálním službám a terénní pomoci pro seniory, které ve středu 1. listopadu uspořádaly MAPO academy a Nemocnice Šumperk. Jeho cílem bylo seznámit účastníky se spektrem nabízených terénních i stacionárních služeb na Šumpersku a představit činnosti jednotlivých subjektů v této oblasti zde působících. Děkujeme za aktivní účast a ilustrativní vystoupení kolegyním a kolegům

z PONTIS Šumperk o.p.s., Charita Šumperk i Sociální služby pro seniory Šumperk, p.o., ve kterých představili obsah své činnosti a nabídky pro své klienty i pacienty. Každý z nás se může dostat do situace, kdy bude potřebovat využít některou z prezentovaných služeb a jsme rádi, že se nám prostřednictvím konference podařilo tyto informace publikovat a přispět k osvětě v této oblasti.

Videohry jako účinná rehabilitace

Říkáte si, co může mít společného rehabilitace a hraní videoher? Asi byste hádali dlouho. Ale i hraní videohry může být určitým způsobem velmi účinnou rehabilitací. Svě o tom ví pacienti akutního lůžkového rehabilitačního oddělení. Nemocnice pro ně nedávno zakoupila novou balanční plošinu vylepšenou o pohybový 3D senzor. A právě informace z pohybového senzoru jsou zpracovávány softwarem a v reálném čase vizualizovány ve formě videohry, které je pacient součástí. „Prostřednictvím balanční plošiny BoBo pacient ovládá pohyb objektů na obrazovce. Svou rovnováhou kontroluje pohyb aut, brání rozliti sklenice, posunuje kvádry z místa A do místa B a vidí hned výsledky své snahy na obrazovce. Říkáme tomu biofeedback. Pomocí motivace při hře docílíme zlepšení stability, pohybové plynulosti a reakční pohybové odezvy,“ vysvětluje primář akutní lůžkové rehabilitace MUDr. Tomáš Vilhelm.

Podstata fyzioterapie je podle primáře vlastně velice jednoduchá. Vždy jde o to vyvolat jednoduchou nebo složitější

pohybovou odpověď jako reakci na podnět. „Lidské tělo je plné čidel, kterým říkáme receptory. Ty každý zlomek vteřiny informují mozek o poloze kloubů, napětí šlach a svalů, o postavení lebky, o terénu, po kterém chodíme a mnoha dalších podnětech. Mozek tyto informace zpracovává a dává pokyn jednotlivým svalům, aby se zapojovaly tak, aby pohyb byl co nejefektivnější, nejekonomičtější, nejpřesnější a nejplynulejší. Může jít jen o pohyb prstu, pohyb vidličky s kouskem řízku k ústům nebo balancování na laně u provazochodce. U neurologických onemocnění nebo pooperačních stavů může být porušen přenos informací do mozku nebo naopak pohybová odezva. A právě zde se může velmi efektivně uplatnit BoBo Balance,“ dodává primář Vilhelm.

Spojení fyzioterapie s moderními technologiemi je oblastí, ve které se chce lůžkové rehabilitační oddělení nadále rozvíjet. „Pevně doufám, že vám už v příštím čísle budu moci představit využití technologie virtuální reality ve fyzioterapii,“ uzavírá primář.



BoBo balance v akci

Jen růžová to může být!



Pracovníci onkologického oddělení v růžovém

Vzniku rakoviny prsu nelze zcela zabránit, nicméně včasnou diagnostikou je možné nádor odhalit v brzkém stádiu a zajistit tak vysokou šanci na úplné uzdravení. Proto se v celé republice každoročně pořádá „Růžový říjen“. Samovyšetření, mamograf, ale také pravidelné preventivní prohlídky. To je, spolu s dodržováním zásad zdravého životního stylu, základem prevence rakoviny prsu. Na toto onemocnění, kterému ročně jen v České republice podlehnou mnoho pacientů, opět upozornila kampaň Růžový říjen, do které se už pravidelně zapojuje také naše nemocnice spolu s místní organizací Liga proti rakovině.

Jak kampaň probíhá? Ani letos nechyběly edukativní přednášky nebo skvělá dobročinná akce PLAVEME PRSA,

do které se mohli zapojit všichni nadšení plavci v zábřežském plaveckém areálu. Nedílnou součástí kampaně je i prodej symbolických růžových stužek. Letos se do kampaně zapojila ve velkém i naše nemocnice tím, že nasvítila budovu centrálního příjmu do růžova, což sklidilo ohromný úspěch. „Všechny prostředky, které se nám při všech těchto aktivitách daří získat, slouží pro pacienty s onkologickým onemocněním. Liga proti rakovině má veliký smysl. Pomáhá a sdružuje pacienty s touto nemocí, pořádá pro ně rekondice a mnoho dalších smysluplných aktivit. Letos se nám podařilo vybrat 5 500 korun. Děkujeme všem, kdo se do Růžového října jakkoliv zapojili,“ doplňuje vedoucí sestra onkologického oddělení Jana Krahulová.



V rámci růžového října jsme nasvítili do této barvy také budovu centrálního příjmu

Papučový den



Do Papučového dne se zapojili pracovníci z několika našich oddělení

Žít doma. Až do konce. To je hlavním cílem Papučového dne, který se letos uskutečnil 11. října. V naší nemocnici se do akce zapojilo několik oddělení, která vyjádřila podporu těm, kdo tráví poslední okamžiky svého života s rodinou a blízkými.

U nás papuče nazuli například pracovníci onkologického a ORL oddělení, podporu domácí paliativní péči vyjádřila ale i některá jiná zařízení v celé České republice.



LÉKARNA NEMOCNICE ŠUMPERK

Nerudova 640/41, 787 01 Šumperk
lekarna@nemocnicesumperk.cz
+420 **583 334 542**



NOVĚ
OTEVŘENO

LÉKARNA NEMOCNICE ŠUMPERK II

Slovanská 281/22, 787 01 Šumperk
lekarna2@nemocnicesumperk.cz
+420 **720 808 518**

Od úzkostí k osvětě o duševním zdraví

Marie Klára Vonzino je studentka Kulturní dramaturgie v divadelní praxi a Managementu v sociálních službách na Slezské univerzitě v Opavě. Téma duševního zdraví je jí velice blízké – od útlého věku zápasí s úzkostmi, po tragické smrti člena rodiny se u ní rozvinula posttraumatická stresová porucha a porucha příjmu potravy. V dospělosti jí byl “dodatečně” diagnostikován Aspergerův syndrom – forma autismu.

Aktuálně má za sebou asi 14 hospitalizací na různých psychiatrických odděleních a více než rok dlouhý pobyt v terapeutické komunitě pro lidi s poruchami osobnosti.

Šířit osvětu o duševním zdraví a bourat stigma o psychických onemocněních je jejím dlouhodobým snem. Právě stigma a strach, které jsou s touto tematikou úzce spojeny, je téměř každodenní překážkou na cestě za zotavením nejen jejím, ale spousty dalších lidí s podobnými problémy.

■ Jak jste se poprvé začala zajímat o téma duševního zdraví?

Když mi bylo asi třináct, začala jsem vnímat, že se mnou něco není v pořádku. Přišla jsem si hrozně odlišná od vrstevníků a zároveň jsem vnímala velkou vnitřní prázdnotu. Téma duševního zdraví/onemocnění ke mně přišlo skrz jeden seriál, potom jsem si začala hledat informace na internetu. Postupně se z toho stal velký koníček, začala jsem se zajímat o duševní onemocnění obecně, hltala jsem veškeré informace, které se mi podařilo najít. V tu dobu jsem nevěděla, jak těžkými problémy si ještě projdu. V těch třinácti letech to byl jenom začátek dlouhé cesty za léčbou a hledáním sebe sama.

■ Můžete sdílet některé zkušenosti ze svého boje s úzkostmi a jak jste se s nimi vypořádala?

Určitě. Úzkosti mě provází odjakživa, akorát jsem dlouho nevěděla, že to jsou úzkosti, a že není normální prožívat jich tolik, a tak intenzivně. Bylo to pro mě všeobijmající, cokoli jsem prožívala, bylo spojeno s úzkostí. Že jednou budu třeba žít bez nich mi došlo asi v sedmnácti letech. Od té doby s nimi pracuji. Myslím, že se mi už asi nepodaří „přenaucit mozek“, aby nereagoval úzkostí, když tak byl zvyklý skoro 20 let. Nicméně už s tím umím naložit. Nejdůležitější pro mě bylo uvědomit si „aha, tohle je úzkost, teď se cítím úzkostně.“ Od toho se pak odvíjí reakce na celou tu situaci – někdy stačí si to jenom uvědomit, jindy mi pomůže označit příčinu a tu vyřešit (jednoduchý příklad – pokud mě zúzkostňují nějaké zvuky, vyhnu se jim, vypnu je nebo si nasadím sluchátka). Často ale příčinu ovlivnit nemůžu. V takovém případě se pak uchyluji k různým naučeným technikám, které mi pomáhají úzkosti mírnit.

■ Můžete popsat, jaké byly Vaše zkušenosti s hospitalizacemi a pobyt v terapeutické komunitě?

S hospitalizacemi mám dost různorodé zkušenosti. Některé byly fajn a pomohly mi, jiné byly spíš peklo na zemi. Hodně při tom záleželo na mém stavu. Česká psychiatrie je zvyklá na práci s léky, a pokud na ně pacient dobře reaguje a srovná se, mají obě strany vyhráno. Na některé stavy však léky nejsou a je potřeba spíš náročná psychoterapie. Na to ale v našich nemocnicích není kapacita, a tak se často stává, že pacient přijde do prostředí, kde hledá pomoc a místo toho odchází po třech měsících v ještě horším stavu, než byl předtím. Vlastně to moc neumím vysvětlit, ale pro mě to tak fungovalo, to je moje zkušenost. Určitým předělem v tomto kolotoči neúspěšných hospitalizací pro mě byla právě ta terapeutická komunita. Ač mi v různých oblastech taky ublížila, naučila mě, jak se dá terapeuticky pracovat, umožnila mi nahlédnout na sebe a svoje chování, a díky tomu se mi při dalších hospitalizacích dařilo lépe komunikovat svoje potřeby, a tak mohly být úspěšnější.

■ Vymyslela jste výstavu „Záblesky Duše“. Jaká je její hlavní myšlenka? A jaký byste si přála, aby měla vliv na její návštěvníky?

Moji hlavní snahou zde bylo ukázat, že lidé s duševními problémy jsou stále lidé jako všichni ostatní. Mají své problémy, ale taky přání, touhy a sny. Pohybují se mezi námi a často ani nemusíme vědět, jak vážně nemocní mohou být. Přála bych si, aby se nejen kvůli tomu o duševním zdraví více mluvilo. Aby to nebylo tabu téma, ale abychom byli schopni říct „byl jsem u psychiatra“ se stejnou samozřejmostí, jako když jdeme od zubaře.

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 13>



Marie Klára Vonzino se svou fenkou Bony

■ **Jaká byla Vaše role při natáčení dokumentu o duševním zdraví s Českou televizí? Jak se cítíte, když víte, že takový dokument může ovlivnit vnímání duševního zdraví ve společnosti?**

Byla jsem hlavní protagonistkou dokumentu Marie v hlavě ze série právě České televize Péče o duši. Jednalo se o devítidílnou sérii, která měla ukázat stav psychiatrické péče u nás a podpořit tak psychiatrickou reformu. To, že dokument může někoho zásadně ovlivnit mi asi docházelo až později, když jsem začala dělat školní promítání s debatou. Až když jsem se viděla s těmi studenty, kterým to otevřelo nové téma rozhovoru.

■ **Jaké další kroky plánujete podniknout, abyste mohla šířit osvětu o duševním zdraví a pomoci bojovat proti stigmatizaci psychických onemocnění?**



Asistenční pes je pro Marii především společník, umí ale i řešit některé pro ni náročné situace

Rozhodně bych chtěla pokračovat v tom, co už dělám – školní, případně jiná promítání, a kdyby se podařilo uspořádat ještě další výstavu, byla bych moc vděčná.

■ **Máte asistenčního psa, kterého si lidé spojují spíše se zrakově postiženými lidmi. Můžete nám vysvětlit, jaký má pro Vás význam?**

Jasně. Asistenční pes je pro mě především společník. Že v těch situacích, které jsou pro mě náročné, nejsem sama. Dále umí i některé situace řešit – umí vyvádět z přeplněné budovy, umí DPT – deep pressure therapy, což znamená, že mi zalehne nohy celou svou vahou, a to zklidňuje nervový systém. Pak třeba ještě umí vytvořit okolo mě prostor a časem by se mohla naučit upozornit mě na přicházející záchvat dřív, než si toho všimnu já sama.

■ **Jaké je Vaše nejdůležitější poselství pro lidi, kteří se potýkají s duševními problémy nebo pro ty, kteří se snaží porozumět lidem, kteří s nimi bojují?**

Nebojte se o tom mluvit. Občas nám některé otázky nebo témata nejdou „přes pusu“, přijde nám zvláštní je zmiňovat, stydíme se za to. Prostě je to tabu. U duševního zdraví nebo onemocnění to tak ale podle mě být nemusí. Jasně, když se mě někdo cizí na ulici zeptá, kvůli jakým diagnózám mám asistenčního psa, je to trochu mimo mísu. Sdílet ale třeba se spolužáky nebo širší rodinou, jaké prožitky a pocity jako autista zažívám jinak než běžní lidé, mi přijde naprosto v pořádku. Sdílená starost je poloviční starost, mě samotné se často uleví už jenom tím, že můžu svoje pocity sdílet, že v tom nemusím zůstat sama. A když okolo mě někdo chodí po špičkách a mezi sebou si šeptají „to je ta s psychiatrickou diagnózou,“ nechápu, proč je takový problém do toho jít trochu přímo a oslovit rovnou mě. I když je to občas trochu rozpačité, rozhodně na tom není nic špatného.

Děti Dětem: Když sport, kultura a dobročinnost spojí síly



Zahájení adventu v areálu Nemocnice Šumperk, listopad 2023

V době, kdy moderní technologie a virtuální svět zabírají většinu volného času dětí, je těžké je přesvědčit, aby se vzdaly obrazovek a věnovaly se fyzickým aktivitám. To se však snaží změnit iniciativa Děti Dětem, která zastřešuje sportovní, kulturní a společenské akce pro děti a mládež s jediným cílem – podat pomocnou ruku tam, kde je potřeba. Na akcích, kterých během roku pořádají nespočet, se formou vstupného, startovního a darů sbírají prostředky na podporu konkrétních dětí. Kromě finanční podpory ale také aktivně zvyšují povědomí veřejnosti, a šíří osvětu spojenou s naplňováním specifických potřeb a řešením specifických problémů hendikepovaných dětí.

Každá z těchto pořádaných akcí přináší dvojí radost. Nejen že si účastníci zasportují, mají radost z pohybu a současně přispějí na konto konkrétního dítěte. Důležité je také to, že se často na těchto akcích setkávají zdravé děti (i dospělí) s dětmi hendikepovanými. A právě díky těmto setkáním získávají lepší vhled do jejich světa. A co je krásné, účastníci se často stávají také dobrovolníky na dalších akcích a chtějí pomáhat i nadále.

V letošním roce s iniciativou Děti Dětem několikrát spojila síly v konání dobra také naše nemocnice. Poslední akcí, kterou jsme společně uspořádali, bylo zahájení adventu, které

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 15>

se uskutečnilo ve čtvrtek 23. listopadu. Hlavním cílem akce bylo finančně podpořit Jiříčka Franka, který prostředím naší nemocnice moc dobře zná. Je totiž v péči primářky dětského oddělení, MUDr. Andrey Lysákové. Současně se ale neustále snažíme nejen místním ukázat, že do areálu nemocnice nemusí přijít pouze se zdravotními problémy. Proto jsme se rozhodli akci uspořádat právě u nás v nemocnici.

Pro návštěvníky jsme připravili bohatý doprovodný program a na zahřátí adventní punč a gulášovou polévku. Pro malé i velké návštěvníky byly v prostorách jídelny otevřeny tvořivé dílny, kde mohli zájemci předvést svoji kreativitu a vytvořit si svůj vlastní adventní věnec, svícen nebo další drobné výrobky nejen s vánoční tematikou. Na závěr odpoledne jsme společně rozsvítili vánoční stromeček, a hlavně předali Jiříčku Frankovi šek na neuvěřitelných 47 040 korun, které se nám během odpoledne podařilo společnými silami vybrat. Děkujeme všem, kteří se spolu s námi rozhodli konat dobro!

PUNČ NA DOBROU VĚC
aneb
VÁNOČNÍ PUNČOVÁNÍ

KDE: náměstí Míru Šumperk
KDY: 15. - 18. prosince

Vždy od 10 do 21 hodin!

Výtěžek bude věnován dětem:

Mikuláš Pečenka
Vojta Znajda
Julie Tempírová
Leontýna Lánová

„Povolání je to sice náročné, ale velmi krásné,“ říká učitelka odborného výcviku v oboru pečovatelské služby Mgr. Jiřina Gallová

Jedinečné zařízení ošetrovatelské a sociální péče se nachází v Zábřehu na Jiráskově ulici a nese poněkud strohý název – Interna Zábřeh. Ten pochází ještě z dob, kdy zde bylo skutečně umístěno interní lůžkové oddělení. Dnes je ale všechno jinak. Celé zařízení převzala před několika lety s plnou odpovědností Nemocnice Šumperk. Uvnitř budov se můžeme dnes setkat se špičkovou péčí o pacienty na ošetrovatelských a sociálních lůžkách. V prvním případě jde o doléčení, ve druhém o roční péči, kterou z jakýchkoliv důvodů není možné poskytovat v domácím prostředí pacienta. Práce veškerého personálu je nesmírně náročná, ale také krásná a naplňující. Není ji schopen vykonávat úplně každý, proto je také třeba vychovávat mladou generaci ve specializovaných školách a učilištích, a vést žáky a studenty k tomu, aby byli schopni se zapojit do péče o všechny, kteří si již z důvodů věku či zdravotního stavu nemohou pomoci sami.

Do tohoto plánu zapadá úplně přesně spolupráce vedení Interny v čele s Bc. Petrou Foltovou se školami a dětmi, žáky i studenty z různých škol. Jednou z nich je také Odborné učiliště a Praktická škola pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, která působí v Mohelnici již od roku 1995. Přesněji její učební obor „pečovatelské služby“. Spolupráce je již tradiční a datuje se od školního roku 2009, kdy šlo ještě o vztah s původním interním oddělením a vede ji učitelka odborného výcviku Mgr. Jiřina Gallová, které jsme položili několik otázek.

■ Můžete nám říci, jak probíhá spolupráce mezi internou a učilištěm?

Interna Zábřeh poskytuje pracovní prostředí zpravidla třem skupinám žáků, které pracují pod dohledem svých vyučujících. Jejich praxe spočívá v osvojení správných technologických postupů jednotlivých odborných úkonů a pracovních návyků ve skutečném pracovním prostředí.

■ Nějakou chvíli zřejmě trvá, než se žáci seznámí s prostředím a celou organizací práce. K jakým konkrétním úkonům se postupně dostanou?

Start každého nového ročníku je poměrně náročný. Žáci prvního a druhého ročníku vykonávají praxi v rámci úklidových prací, kdy vlastně rozšiřují řady pracovníků úklidu. V první části

studia 1. ročníku také pečují o čistotu a úpravu lůžek klientů. K výkonu samotné přímé obslužné péče o jednotlivé klienty se žáci dostanou až ve 3. ročníku. Jsou přece jenom dospělejší a lépe dovedou zvládat tuto nejnáročnější část praxí. Hygienická péče, podávání stravy, polohování i naplňování volného času klientů není zdaleka nic lehkého.

■ Tento učební obor je velmi speciální tým, že se žáci již v rámci studia, ve velmi mladém věku, setkávají s realitou života a pracují ve skutečném prostředí se skutečnými lidmi. Najdete na přímém osobním kontaktu žáků a pacientů další přínosy kromě pečovatelských úkonů?

Myslím, že vzájemná spolupráce je přínosem pro obě strany. Žáci mají jedinečnou možnost vykonávat praxi v reálném prostředí, které jim pomáhá osvojit si správné pracovní návyky, které pro ně budou obrovskou výhodou při vstupu na trh práce. Ale mají především jedinečnou možnost vykonávat odborné pečovatelské úkony s opravdovými klienty, ne jenom s figurínami v odborných učebnách. Setkávají se s lidmi ve všech fázích podzimu jejich života. Setkají se s jejich nejrůznějšími náladami, trápeními i konfliktními situacemi, což ovlivňuje jejich pohled na člověka jako takového i práci samotnou. To jim umožní vytvoření včasného postoje k této náročné práci a pohledu na to, zda tuto práci chtějí do budoucna opravdu

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 17>

vykonávat. Pro klienty jsou žáci také velkým přínosem. Během praktické výuky dochází k propojení několika generací nenásilnou formou a vzájemnému porozumění při jejich pohledech na svět. Věřím, že i pro personál jsou žáci velkou pomocí poté, co se sžijí s chodem oddělení. I když start každého nového školního roku bývá dosti náročný.

■ Pokračují někteří Vaši žáci po ukončení studia v roli zaměstnanců?

Ano, v tom vidím velkou výhodu naší spolupráce. Mnohým žákům, kteří se v provozu osvědčí, je nabídnuta pracovní smlouva a pokračují dále již jako zaměstnanci. Výhodou je, že odpadá nutnost zaučování a mohou se přímo a plnohodnotně zapojit do práce. Je škoda, že zájem o studium není příliš velký, protože povolání je to sice náročné, ale krásné. Ale pevně věřím, že budeme mít ještě dlouho koho vzdělávat a naše spolupráce bude moci trvat i nadále.



Odborné učiliště v Mohelnici spolupracuje mimojiné i s odbornou střední školou Live Vocational College ve Finsku. V uplynulém roce zástupci obou škol společně navštívili i Internu v Zábřehu



DALŠÍ PROSÍM



Podcast Nemocnice Šumperk DALŠÍ PROSÍM můžete poslouchat ve všech podcastových aplikacích nebo přímo na www.nemocnicesumperk.cz. Tipy na hosty, které byste chtěli slyšet, nám můžete zasílat na e-mail: magazin@nemocnicesumperk.cz.

Na setkání u mikrofonu se těší Terka a Hanka.

Lékař jménem AI?



MUDr. Jiří Gerold, primář RDG oddělení

Žijeme ve století výpočetní techniky, která posunula naše životy prakticky v každém myslitelném ohledu. Od internetu, počítačů, mobilů až po takové vymoženosti jako jsou chytré hodinky. Rozvoj mikročipů a počítačové techniky posunul dopředu také svět medicíny. Například současné zobrazovací techniky jako magnetická rezonance nebo CT se bez výkonných počítačů prakticky neobejdou. A ačkoliv jádrem medicínské práce stále zůstává lidská činnost, informační technologie umožnily obrovský pokrok v diagnostice i léčbě mnoha nemocí.

Zásadní přelom pro svět medicíny může znamenat i rychlý nástup umělé inteligence. Když se ještě před desítkami let hovořilo o umělé inteligenci, představovali si to sci-fi spisovatelé velmi barvitě. Ve filmech z nedaleké budoucnosti se to hemžilo roboty, kteří nápadně připomínají lidské bytosti, mají emoce a dokážou komplexně vnímat realitu. Doba jen o málo pokročila a umělá inteligence je na světě a postupně proniká do stále více oblastí našich životů. Realita je ovšem na míle vzdálená barvitým představám nadšených futuristů. Místo robotů má dnes umělá inteligence podobu komplexních algoritmů schovaných v počítači, která má navíc „schopnost se strojově učit“.

Postupně se tak během několika let objevil minimálně jeden způsob aplikace umělé inteligence v téměř každém odvětví medicíny. Endokrinologie, nefrologie i gastroenterologie, robotická chirurgie, monitorace cukrovky, a dokonce i předpovídání epileptických záchvatů. Do všech těchto oblastí už zasahuje umělá inteligence. Schopnost učení pronikla dokonce i do patologie a mikroskopické anatomie – strojově učící se

program dokáže sám vyhodnocovat preparáty a prozkoumat celý vzorek. A své uplatnění nachází umělá inteligence i v diagnostice rentgenových snímků. Počítačový program na principu umělé inteligence asistuje už několik měsíců také lékařům naší nemocnice při čtení rentgenových snímků hrudníku. Speciální software vyvinula česká společnost Carebot, za kterou stojí tým mladých nadšenců z Brna a Ostravy. „Carebot dokáže lékaři během vteřiny se strojovou přesností doporučit, jaké nálezy se na rentgenových snímcích hrudníku vyskytují, a zároveň vyznačit ložiska onemocnění. Aplikace tak výrazně zvyšuje kvalitu diagnóz, dokáže odhalit i nálezy, kterých by si například začínající lékař v nemocničním provozu nemusel hned všimnout,“ vysvětluje spoluzakladatel společnosti, Mgr. Daniel Kvak.

Nově vyvíjený systém testuje celkem pět lékařů radiodiagnostického oddělení šumperské nemocnice už od března letošního roku. Software přitom zvládnul vyhodnotit rentgenové snímky hrudníku u více než tři a půl tisíce pacientů. Výsledky testování v létě představila společnost Carebot společně s Nemocnicí Šumperk také médiím. „Hodnotili jsme shodu systému a našeho hodnocení. Případné odchylky, ve smyslu falešně negativní nebo falešně pozitivní diagnózy jsme zaznamenali a tyto informace jsme pak pravidelně předávali společnosti Carebot, která software vyvíjí. Postupem času bylo vidět, že se systém zlepšuje, že je schopen hodnotit snímky mnohem spolehlivěji,“ popsal závěrečnou fázi testování primář RDG oddělení MUDr. Jiří Gerold. Podle něj může umělá

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 19>

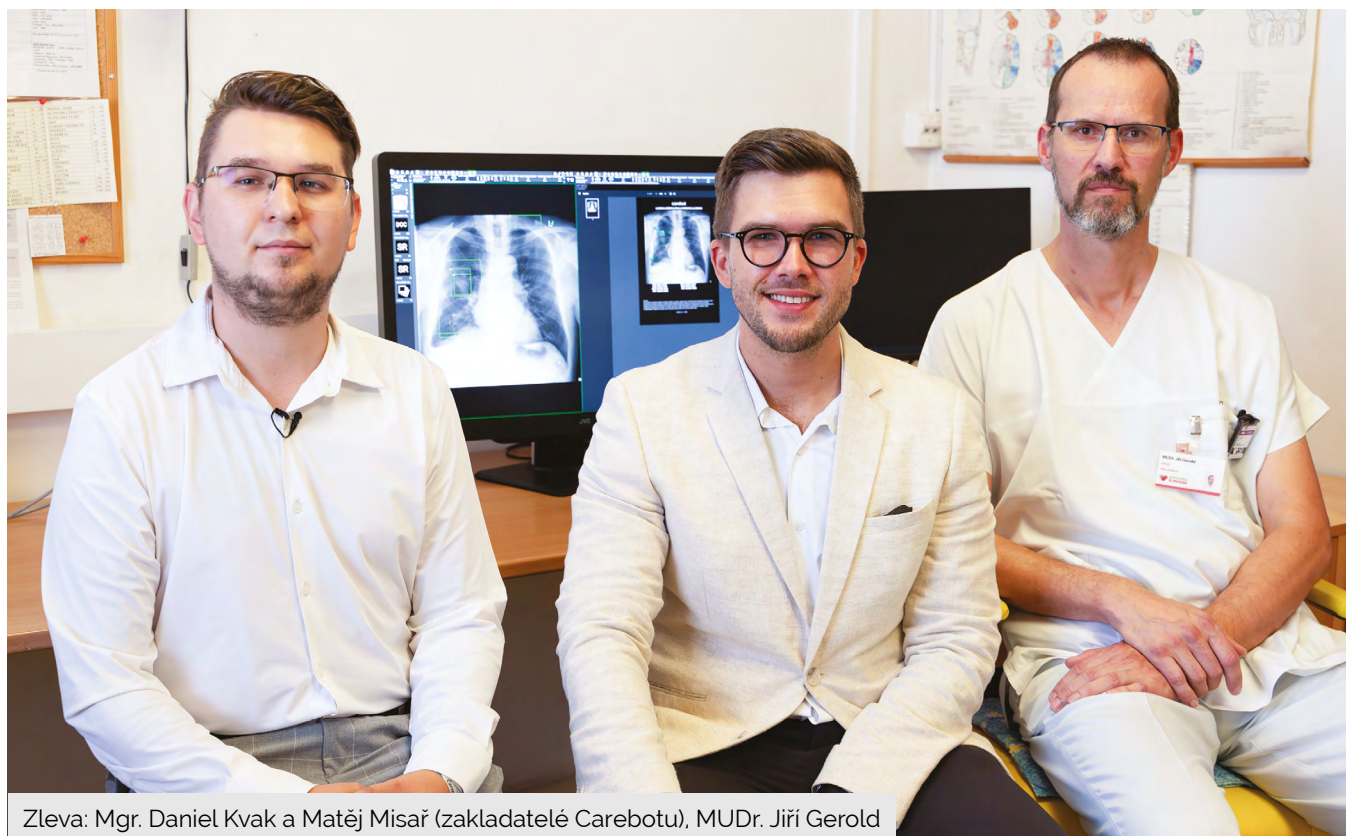
inteligence významně pomoci zejména mladým lékařům při získávání prvotních zkušeností během popisů snímků.

To potvrzuje další ze zakladatelů společnosti, Matěj Misař s tím, že software bude po dokončení vývoje v podstatě fungovat jako systém druhého čtení a poskytne tak mladým lékařům zejména větší jistotu při vyhodnocování snímků: „V nemocnici jsme testovali finální model softwaru, který rozlišuje sedm různých nálezů. Lékaře tak systém po vyhodnocení snímku upozorní, co se na něm nachází, a vypíše mu lékařskou zprávu. Zakládáme si na přímé spolupráci s lékaři a nemocnicemi, a právě test v Nemocnici Šumperk je dalším milníkem v rozšíření této technologie do standardní zdravotní péče.“

Pokud systém získá certifikaci, mohl by už v blízké budoucnosti pomoci přetíženému zdravotnickému systému. Ve zdravotnictví je stále silněji kladen důraz na prevenci, aby byla nemoc zachycena včas, a právě rentgen je nedílnou součástí řady preventivních vyšetření. Rentgenových snímků rok od roku přibývá, lékařů ovšem nikoliv. Existuje tak riziko, že s rostoucím nápoem na vyhodnocování stále většího počtu rentgenových snímků poroste i riziko chyb a nepřesností. A právě to by mohla umělá inteligence dokázat eliminovat. Systém od společnosti Carebot může v budoucnu pomoci i v lepší průchodnosti oddělení a zároveň ušetřit čas lékařů strávený nad jedním snímkem až o dvacet procent.

K tomu, aby lékaři mohli software založený na umělé inteligenci otestovat, museli ho jeho tvůrci implementovat do takzvaného systému PACS, což je systém, který v nemocnicích umožňuje ukládání a zobrazování obrazové dokumentace, včetně rentgenových snímků. V praxi to při testování funguje tak, že si lékař otevře snímek hrudníku pacienta ve svém počítači a jediný rozdíl je, že mu v prohlížeči přibyl viditelný vyhodnocení testovaného systému. Nemocnice Šumperk využívá systém PACS od společnosti OR CZ, která na vývoji nového softwaru dlouhodobě spolupracuje. „Společně s Carebotem jsme pracovali na co nejlepší integraci našich řešení, aby byla práce se systémem co nejefektivnější. K tomu nám velmi pomohla také zpětná vazba od lékařů šumperské nemocnice. Lékař tedy pracuje i nadále v systému MARIE PACS a umělá inteligence od společnosti Carebot běží na pozadí a pomáhá s vyhodnocováním snímků,“ vysvětluje princip spolupráce ředitel medicínské divize OR-CZ Ing. Michal Mačát, MBA.

Firma Carebot už netrpělivě očekává získání certifikace. Během toho zároveň už nyní pracuje i na modelech využívajících umělou inteligenci například k hodnocení mamografických snímků. Ambice společnosti míří ale ještě dále. „Analýza snímků hrudníku je teprve začátek. Už teď víme, že naše řešení můžeme škálovat na téměř jakákoliv screeningová řešení, která se provádí, a to nejen ta statická. Jednou bude Carebot pomáhat i u diagnóz z CT, magnetické rezonance nebo kolonoskopie,“ nastiňuje budoucnost využití umělé inteligence na poli radiodiagnostiky Mgr. Daniel Kvak.



Zleva: Mgr. Daniel Kvak a Matěj Misař (zakladatelé Carebotu), MUDr. Jiří Gerold

Rekonstrukce pavilonu E – hotovo!

Chodec, který míjí v areálu nemocnice budovu s označením „E“ už se nemusí bát, že na něj spadne kus omítky. Naopak si může s potěšením prohlédnout novotou zářící fasádu a upravené okolí budovy, které se také říká „stará interna“. Je to další krok, který učinilo vedení nemocnice ke zlepšení prostředí uvnitř areálu, k úspoře energií, ale také k vyššímu komfortu péče o naše pacienty.



Pavilon E v 60. letech minulého století

Původně izolační pavilon byl postaven ve 30. letech minulého století, před druhou světovou válkou, a na svou dobu byl velmi moderní svým vzhledem i vybavením. V poválečném období se postupně dařilo vítězit nad infekčními chorobami, proto se celé oddělení přesunulo ze Šumperka do nedaleké Libiny. Důvodem přesunu byla však i větší potřeba lůžek pro pacienty s interními chorobami v šumperské nemocnici. Dodnes se proto pro jeho identifikaci používá také výraz „stará interna“. Stavba byla dlouhá desetiletí v majetku města. Dílčí opravy a úpravy probíhaly uvnitř budovy, na vnější vzhled a komplexní energetická opatření nezbývaly nikdy finance. V budově byla dlouhodobě umístěna oddělení neurologie a plicní. V minulém roce byla završena důležitá jednání

o převodu další části majetku v areálu nemocnice a majitelem budov „E“ a „F“ se stala Nemocnice Šumperk a.s. Otevřely se možnosti získat dotaci, a kromě energetických úspor také zlepšit vzhled celé budovy, a tím i areálu nemocnice.

O dotaci z programu „Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost“ bylo požádáno v roce 2021 a na konci stejného roku byla také dotace přiznána ve výši necelých 6,4 milionu Kč. Celkové způsobilé výdaje stavby přesáhly 30 milionů Kč. Dofinancování necelých 24 milionů musela zajistit Nemocnice Šumperk a.s. Akce je vedena pod názvem „Snížení energetické náročnosti Nemocnice Šumperk a.s. - budova E“. Celé dílo bylo dokončeno na konci léta letošního

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 21>

roku. K tomu je potřeba ještě přidat náklady na vnitřní vybavení zdravotnickými přístroji, především nového oddělení akutní lůžkové rehabilitace, ve výši 7,5 milionu Kč a také na kompletní rozvody datových sítí.

V průběhu rekonstrukce nastala mnohá překvapení. Zjistilo se, že je nutné kompletně vyměnit kanalizační napojení, což nebylo součástí původního projektu. Bylo také třeba upravit povrchy před vchodem do objektu, aby byla možná hladká obsluha sanitkami a transportními lehátky. Vše se nakonec podařilo zvládnout.

V prvním poschodí budovy vzniklo zcela nově akutní lůžkové oddělení rehabilitace, kde odborný personál pod vedením primáře MUDr. Tomáše Vilhelma vrací zpět do života pacienty po plánovaných i akutních operacích a mozkových příhodách s obdivuhodnou úspěšností. V přízemí je zachována neurologická a plicní ambulance a ve druhém patře lůžkové oddělení neurologie.



Pavilion E v roce 2023 před zahájením rekonstrukce



Pavilion po dokončení rekonstrukce – listopad 2023

Po ošklivé nehodě už neměl nikdy chodit, nemocnici nakonec opustil po svých



Petr Žák a vedoucí fyzioterapeutka Kateřina Svitková

Pětáctiletý Petr Žák byl už od útlého věku milovníkem rychlých strojů. Jeho láska k motorkám se mu však stala osudnou, když se jedna z jeho vyjížděk proměnila v boj o holý život.

Ošklivý pád, zakončený zaklíněním do dopravní značky, si vyžádal rychlý převoz vrtulníkem do olomoucké nemocnice, ve které Petra čekalo několik náročných operací. „Byl to opravdu ošklivý pád. Ztratil jsem hodně krve, myslím, že je to skoro zázrak, že jsem dnes tady,“ hodnotí zpětně osudný den mladý pětáctiletý muž. Petr se stal jedním z prvních pacientů nově otevřeného akutního lůžkového rehabilitačního oddělení naší nemocnice, kam se přesunul po tříměsíční hospitalizaci v olomoucké fakultní nemocnici. Po operacích absolvoval širokou škálu vyšetření a přijat byl s nepříliš pozitivní prognózou, že se už nejspíše nikdy nepostaví na vlastní nohy. I v důsledku pooperačních komplikací s ním lékaři a zdravotníci okamžitě necvičili, takže první tři měsíce Petr jen ležel na lůžku a většina svalů tak navzdory mladému tělu Petrovi vypověděla službu.

Vyhlídky Petra tak nebyly příliš růžové a kdo ví, pokud by nenatrefil na skvělý tým šumperské lůžkové rehabilitace, je klidně možné, že by byl „ležákem“ ještě dnes. „Pětu jsme přijali s kontrakturami na nohou, s parézou dolních končetin,

s výrazným omezením kloubního rozsahu, se svalovou slabostí na horních i dolních končetinách,“ vzpomíná vedoucí fyzioterapeutka Kateřina Svitková s tím, že navzdory nepříznivé prognóze se na oddělení rozhodli, že se pokusí Petra přece jen postavit na vlastní nohy. „A tak jsme začali úplně od píky. Tedy svalovou stimulací, elektro stimulací na nohou a postupně jsme pak začali intenzivně cvičit horní končetiny, hrudník i záda, protože jsme věděli, že dřív nebo později začne Péťa chodit s pomocí chodítka. Chtěli jsme proto posílit horní část těla, na kterou se mohl spolehnout, neboť jeho nohy na tom byly daleko hůř,“ vzpomíná na nelehké začátky Kateřina Svitková. Semknutost a snaha celého týmu lůžkové rehabilitace začala brzy nést první plody. Už po třech týdnech intenzivní rehabilitace se fyzioterapeutům podařilo Petra postavit na nohy s pomocí chodítka. „Pamatuji si to jako včera. Byť to byly krůčky opatrné a velmi pomalé, byl to v podstatě zázrak,“ vzpomíná vedoucí fyzioterapeutka. „Je třeba říct, že Péťa byl obrovský bojovník a od samého počátku spolupracoval, ačkoliv pro něj byla ta cvičení mnohdy nesmírně náročná. Asi největší zlom v jeho psychice přišel právě ve chvíli, kdy se poprvé postavil a viděl ten ohromný posun v jeho zdravotním stavu. To ho nesmírně psychicky nakoplo. Já sama jsem mu slíbila, že až opustí naše rehabilitační oddělení, opustí ho po svých. Společně jsme na tom zapracovali a já mám ohromnou radost, že se nám to podařilo,“ dodává Kateřina Svitková.

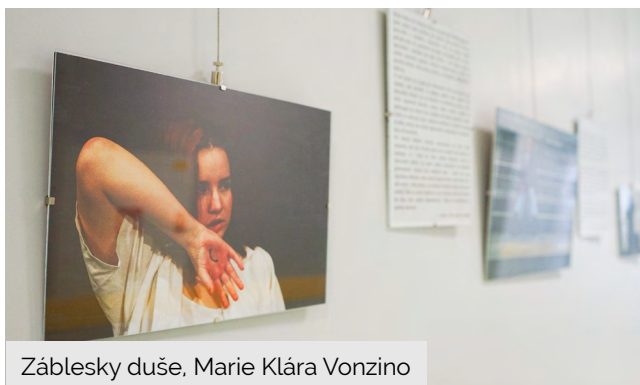
Lůžkovou rehabilitaci jsme otevřeli letos v létě a aktuální kapacita je 19 lůžek. Na těch budou hospitalizováni převážně pacienti po výměnách kyčelních či kolenních kloubů, po mozkových příhodách nebo po závažných úrazech. „Na oddělení poskytujeme akutní rehabilitační péči těm pacientům, který mají nějaký hendikep, který je omezuje v kvalitě života, ale zároveň mají rehabilitační potenciál. Podmínkou je, aby byli schopni a ochotni s personálem spolupracovat. Na oddělení jsou totiž vystaveni celodenní, několikafázové rehabilitační léčbě, takže jsou výsledky naší usilovné práce opravdu brzy vidět. S pacienty zde pracujeme po všech stránkách. Nejen po té pohybové, ale i po stránce kognitivních funkcí, tedy vnímání, po stránce myšlenkového rozvoje, po stránce tréninku řeči nebo po stránce ergoterapie,“ uzavírá primář lůžkové rehabilitace MUDr. Tomáš Vilhelm.

Nemocnice galerií

Jak jsme již psali v minulém čísle našeho Magazínu: do nemocnice nemusíte chodit jen s bolestí. Snažíme se zvelebovat venkovní i vnitřní prostory našeho areálu, a díky tomu vznikla i naše provizorní galerie v pavilonu R. Jsou zde k vidění zajímavé výstavy, některé dokonce včetně vernisáže, které se účastní i sami umělci.

V srpnu jste v prostorách naší „galerie“ mohli shlédnout nevšední výstavu fotografií autorky Marie Kláry Vonzino s názvem Záblesky duše. Jak již název napovídá, jejím tématem bylo duševní zdraví a jednotlivé fotografie byly doprovázeny osobními zpověďmi lidí, kteří se potýkají s duševními onemocněními. V září je vystřídal cyklus fotografií od šumerské autorky Hany Janíčkové, která se ve své tvorbě inspirovala malbami anglického krajináře Williama

Turnera. V říjnu jsme měli možnost shlédnout výstavu fotografií Ivana Prokopa a Tomáše Turka, díky kterým jsme nahlédli do historie festivalu Blues Alive, který letos v Šumperku proběhl již po dvacáté sedmé. Právě teď se můžete přijít do pavilonu R podívat na výstavu s motivem Jeseníků od fotografky Pavlíny Borákové. A na jaře pak pro vás chystáme cyklus Klášterních hudebních slavností, takže se je rozhodně na co těšit.



Záblesky duše, Marie Klára Vonzino



Záblesky duše, Marie Klára Vonzino



Záblesky duše, Marie Klára Vonzino



Záblesky duše, Marie Klára Vonzino



Imaginativní krajiny J. M. W. Turnera, Hana Janíčková



Imaginativní krajiny J. M. W. Turnera, Hana Janíčková



Imaginativní krajinou J. M. W. Turnera, Hana Janíčková



Blues Alive, Ivan Prokop a Tomáš Turek



Blues Alive, Ivan Prokop a Tomáš Turek



Blues Alive, Ivan Prokop a Tomáš Turek



Krajinou Jeseníků, Pavlína Boráková



Krajinou Jeseníků, Pavlína Boráková

MAPO Group pomáhá tam, kde je to potřeba



MVDr. Pavel Brauner, Ph.D. (MAPO Group), Silvie Nováková (Dětský klíč), Mgr. Monika Žaitliková (Nemocnice Šumperk)

Skupina MAPO Group stejně jako naše nemocnice podporuje společensky prospěšné organizace. V minulém čísle Magazínu jsme vám představili organizaci Dětský klíč, která se stará o osoby žijící s poruchou autistického spektra. Skupina MAPO Group se nedávno rozhodla Dětský klíč materiálně podpořit a darovala jim zdravotnický materiál ve formě lékárníček, gumových rukavic, prostěradel, plen a mnoho dalšího. Velmi nás těší být součástí komunity, která pomáhá těm, kteří to nejvíce potřebují.



Převzali jsme ocenění za společenskou odpovědnost

Podporujeme malé fotbalisty, baseballisty, golfisty, gymnastky a k tomu řadu dalších sportovních i kulturních akcí. Společně s šumperskými Cannibals se nám podařilo oživit tradici šumperského baseballu. Nedávno jsme také spojili síly s charitativní iniciativou Děti dětem.

Proč to všechno děláme? To je jednoduché... Protože nám zkrátka na našem regionu záleží. A jsme rádi, že tuhle naši dlouhodobou snahu ocenil i Olomoucký kraj. Na slavnostním vyhlášení výsledků Ceny hejtmána Olomouckého kraje za společenskou odpovědnost v roce 2022 jsme si tak odnesli Speciální ocenění za přínos v uplatňování principů společenské odpovědnosti.

A čestné uznání si převzala během slavnostní akce také skupina MAPO Group.



Zleva: Ing. Josef Suchánek, hejtmán Olomouckého kraje, MVDr. Pavel Brauner, Ph.D., člen představenstva MAPO Group a.s., prof. Ing. Růžena Petříková, CSc., místopředsedkyně Rady kvality ČR, Ing. Jan Šafařík, MBA, náměstek hejtmána Olomouckého kraje

NoviNky naŠí NIP

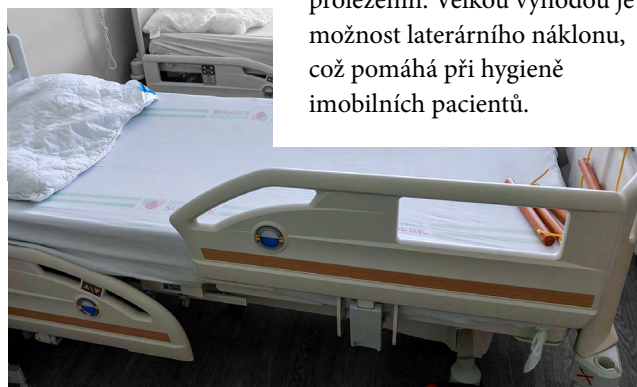
Nedávno jsme otevřeli další jednotku následné intenzivní péče pro dlouhodobě hospitalizované pacienty.



To bylo možné díky novému vybavení a přístrojům, které jsme zakoupili s pomocí evropského projektu **REACT-EU**.



Elektrická lůžka mají zabudovanou antidekubitní matraci, a předchází tak vzniku proleženin. Velkou výhodou je možnost laterálního náklonu, což pomáhá při hygieně imobilních pacientů.



Tzv. **bariatrická lůžka** pro obézní pacienty mají vyšší nosnost a širší ložní plochu.



Kromě lůžek jsme zakoupili také čtyři **multifunkční křesla**.



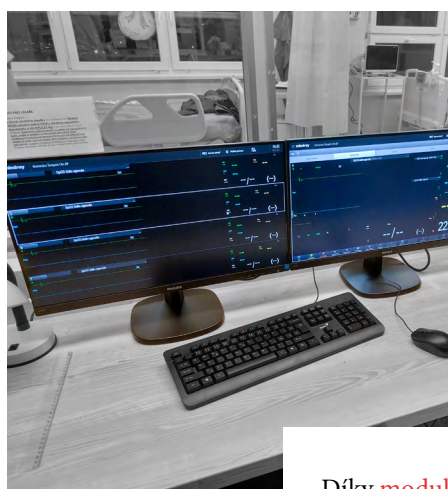
Ta velmi usnadňují převoz pacientů, kteří se v nich mohou také pohodlně najíst nebo přijímat návštěvy.

pokračování na následující straně >

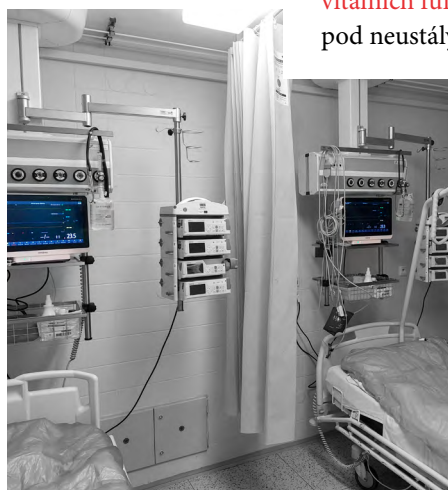
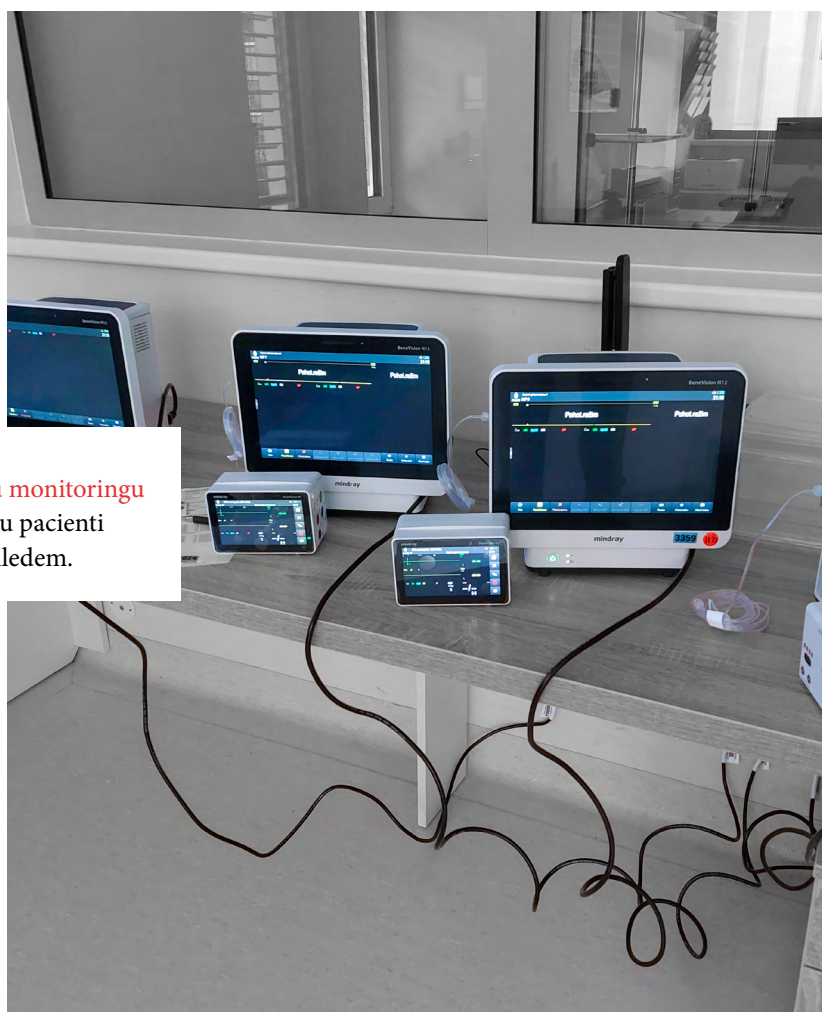
pokračování ze strany 27>



Nové ventilátory jsou velmi jednoduché a intuitivní - v případě nouze stačí zadat pohlaví, výšku a hmotnost pacienta, a ventilátor sám navrhne vhodnou ventilační terapii do doby, než se k lůžku pacienta dostaví lékař.



Díky modulárnímu monitoringu vitálních funkcí jsou pacienti pod neustálým dohledem.





Infuzní technika má možnost náhledu a alarmu přímo na sesternu, což urychluje a usnadňuje péči o pacienty ve vážném stavu.

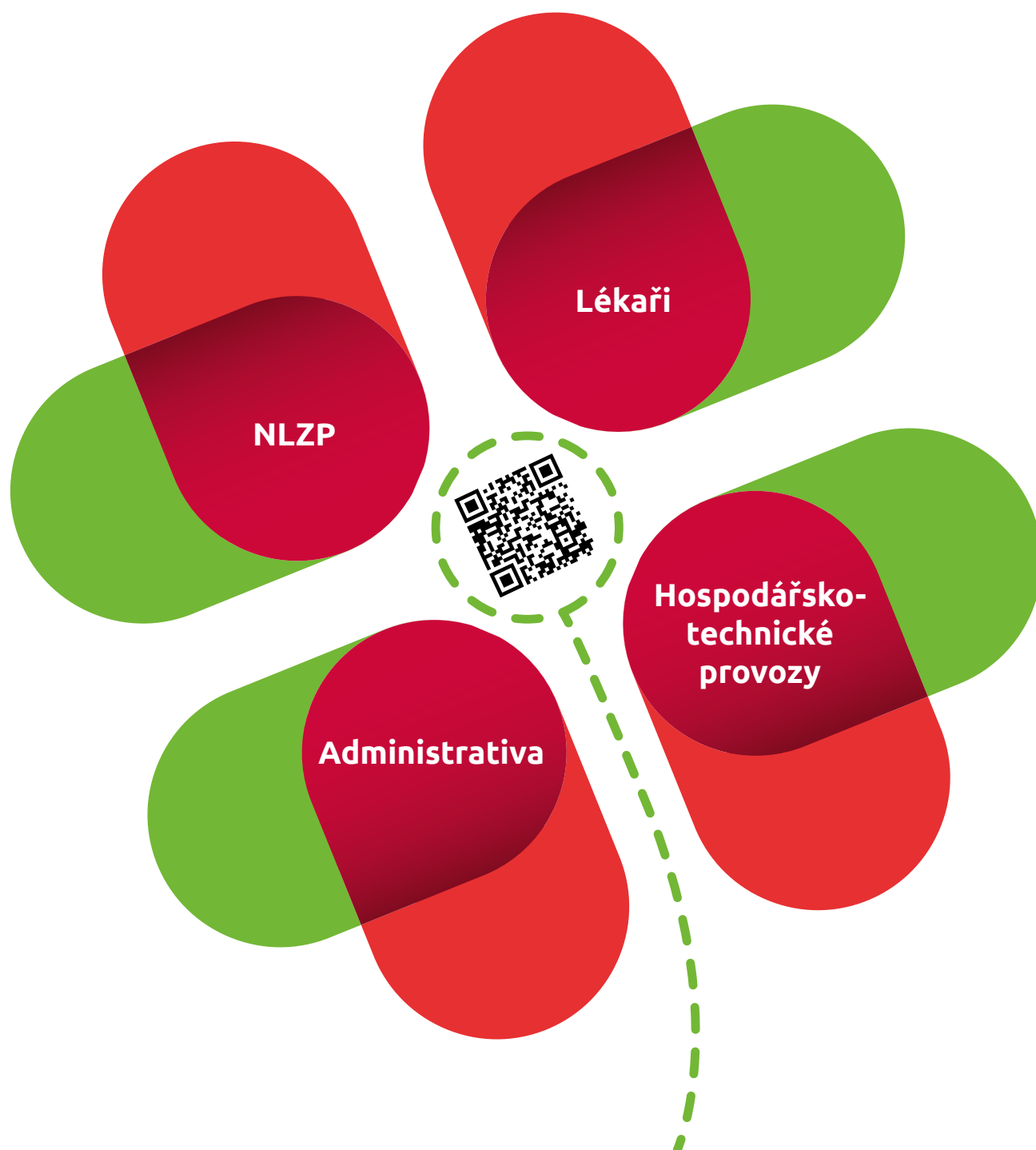
Nadále budeme pokračovat v investicích do vybavení, areálu i personálu nemocnice, abychom dosáhli co nejvyšší možné kvality péče.



Další novinky vám přineseme zase příště...

Přidejte se k nám!

Nově otevřené pracovní pozice:



personalni@nemocnicesumperk.cz

Nikdo by neměl žít s obavou, že nebude mít zajištěnou kvalifikovanou péči

„Asi jsem mezi místními lékaři trochu rarita, protože jsem nikdy nepracoval na žádném oddělení přímo v šumperské nemocnici,“ říká na úvod rozhovoru další z nestorů zdravotnictví v šumperském okrese, MUDr. Jan Kamler.

Zato měl v různých dobách z různých pozic zodpovědnost za celý bývalý okres Šumperk, jak sám říká „od Bílé Vody k Palonínu“. Desítku let také strávil jako začínající lékař v pohraničí, které v jeho době bylo sice krásné přírodou, ale hospodářsky a sociálně nepříliš rozvinuté. Bohaté zkušenosti z terénní medicíny později uplatnil v různých pozicích ve vedení bývalého Okresního ústavu národního zdraví (OÚNZ) a nějakou dobu strávil i v severní Africe.

■ Jak jste došel k rozhodnutí, že Vaším životním posláním bude medicína?

Nejsem z lékařské rodiny. Moje kořeny jsou v Hrabšíně a pocházím z hospodářství. Moji rodiče ale měli velkou úctu ke vzdělání, a tak když jim pan učitel řekl, že „kluk se dobře učí, měl by jít do školy“, poslali mě na šumperské gymnázium. Pro rodiče to nebylo lehké a dodnes obdivuji, jak mohli našetřit na naše studia, žili jsme velmi skromně. Bylo nás šest sourozenců. Všichni čtyři kluci vystudovali vysokou školu a děvčata střední s maturitou.

■ Jaká byla studia na šumperském gymnáziu v padesátých letech? A jaký moment Vás přivedl k rozhodnutí studovat medicínu.

Na gymnáziu jsem si nejdříve myslel, že budu pokračovat ve studiu filologie nebo filosofie. Byli jsme ve třídě čtyři, kterým šly výborně jazyky a nejvíce latina. Dodnes s úsměvem vzpomínám, jak nás paní profesorka Zdeňka Berčuková jako mladší studenty vodila do vyšších ročníků, tam nás přede všemi zkoušela a dávala za příklad, jak se dá latina naučit. Nakonec ale u mne a dvou dalších spolužáků zvítězila medicína. Maturovali jsme v roce 1953 a v dalším roce jsem už seděl v lavicích Univerzity Palackého v Olomouci na lékařské fakultě.

■ Studium medicíny je náročné dnes a bylo zřejmě i v padesátých letech...

Medicína byla dřina a neměli jsme skoro na nic čas. Někdy jsme záviděli studentům z ostatních fakult, hlavně když jsme dřeli na nejnáročnější zkoušky. Měli jsme ale vynikající učitele a z některých přednášek a cvičení jsem těžil celou svoji kariéru.

V paměti mi utkvěl věhlasný gynekolog, profesor Maršálek, skvělý učitel i autor učebnic, ale také lékař a operátor. Bylo to v době, kdy se začínala povolovat umělá přerušování těhotenství. Profesor Maršálek se zasazoval za ochranu nenarozeného života. Dalšími lékařskými veličinami byli páni profesori Lukl, Rapant, Vejdovský a mnozí další. Z doby studia také vzpomínám na krátké uvolnění politické situace po tzv. „maďarských událostech“, kdy se probudily studentské spolky a aktivity, ale bohužel pouze nakrátko.

■ V padesátých letech nebývala volba pracovního místa úplně svobodným rozhodnutím. Zvláště ne v takových oborech jako bylo učitelství nebo lékařství. Kam jste nastoupil po promoci?

Promoval jsem v roce 1959 a byla to doba umístěnek. To si dnes už neumíme představit, ale většinou za nás rozhodovali jiní. Důležité bylo například zda byl adept ženat, zda žádal o byt apod. Měl jsem celkem štěstí a společně s MUDr. Františkem Purem jsme dostali umístěnku do Šumperka. Nastoupil jsem jako zaměstnanec OÚNZ, pod který spadalo veškeré zdravotnictví od Bílé Vody na severu až po Mohelnici či Palonín na jihu tehdejšího okresu. Lékaři byli vysíláni na jednotlivá pracoviště podle potřeb. Já jsem začal v tehdejším kojeneckém ústavu a potom absolvoval „kolečko“ před atestací. Měl jsem přidělen obor vnitřní lékařství. Nejdříve jsem byl na chirurgickém oddělení v Libině u prim. Hlaváčka, po přerušení válkou jsem se vrátil a odtud jsem byl poslán do Jeseníku. V Jeseníku pracoval jako gynekolog MUDr. Pěčka, který se věnoval gynekologické onkologii. V Šumperku taková odbornost chyběla, proto byl Dr. Pěčka přeložen a já jsem měl své gynekologické kolečko absolvovat v Jeseníku a potom se vrátit do Šumperka. Po půl roce na gynekologii jsem však pokračoval v čtyřměsíční stáži na interně, původně měla trvat jeden rok, ale bylo třeba vyslat lékaře do terénu, a nakonec jenom šesti týdny na dětském oddělení. Tehdy tam krátký čas sloužil jako sekundář Dr. Bukva, pozdější dlouholetý primář dětského oddělení v Šumperku.

pokračování na následující straně >

pokračování ze strany 31>



„Řekni ááááááá.“ Některé vyšetřovací metody fungovaly před 70 lety stejně jako dnes

■ Kdy a kde začala Vaše úplně samostatná lékařská praxe?

Psal se rok 1961, kalendář ukazoval 3. července a já se ocitnul na druhé straně Jeseníků. Po absolvování „kolečka“ pro internu jsem byl vyslán jako obvodní lékař na obvod Žulová. Tam pracoval již sedmdesátiletý lékař Dr. Predčetský, který už byl na tento obvod přece jen trochu v letech. Žulová leží v krásném, ale poněkud zapomenutém kraji, jak to můžeme vidět v některých filmech z padesátých let minulého století. Na přemýšlení o tom jsem ale neměl čas. Žulová patřila mezi tři největší obvody v okrese Šumperk – Ruda, Vidnava a „moje“ Žulová. Měl jsem v kartotéce asi dva a půl tisíce pacientů a k tomu běžnou péči pro celou dětskou populaci. Vzájemně jsme se s kolegou ve Vidnavě zastupovali v době dovolených nebo absencí. A tak mně milý kolega z Vidnavy ihned po mém nástupu ohlásil, že odchází na měsíc na dovolenou. Ještě jsem ani nevěděl, kde jsou jednotlivé obce mého obvodu a již jsem se měl starat o 9 tisíc obyvatel včetně dětí. Pediatrii tehdy řešili pouze poradny a očkování. Běžnou léčbu zajišťovali praktici. Po celou dobu mého působení jsem ošetřil v průměru 2500 pacientů měsíčně, několikrát týdně jsem měl v ordinaci i 120 pacientů. Ve stejném roce byla zahájena také nepřetržitá lékařská služba první pomoci. Bylo nás šest lékařů a střídali jsme se na středisku v Javorníku. Za noční službu jsme dostali odměnu 28 Kčs a k tomu 3 Kčs za každého ošetřeného pacienta. V práci jsem se opravdu nenudil – začínal jsem v 6 ráno v ordinaci ve Vápenné, v dnešní vápence Teramo, potom rychle do ordinace v Žulové, zde krátká ordinace pro děti a následně pro dospělé, pak rychlý oběd a odpoledne kolem 8-10 návštěv. Byla to obrovská dřina, ale také jsem se v té době asi nejvíc naučil. Byl jsem na vše sám, prováděl jsem drobné chirurgické zákroky jako šití a ošetřování drobných úrazů. V kamenolomech pracovaly stovky kameníků a častá byla cizí tělíska v rohovce, kterých jsem ošetřil snad stovky. Naštěstí nebyla kovová, rizika byla menší. Nejblíže oční pracoviště bylo v Šumperku a ošetření by zabralo celý den. Další odborné ambulance byly v Jeseníku, někteří odborní lékaři ale ordinovali v Jeseníku pouze jedenkrát týdně.

■ Takové nasazení může nějakou dobu vydržet mladý a silný lékař, tedy pokud nemá rodinu a s ní související povinnosti. Jak se dala vyřešit taková situace?

Dorůstaly mi děti, měly svoje zájmy a pro celou rodinu bylo takové zatížení stěží únosné. Opakovaně jsem psal na ředitelství OÚNZ žádost o přeložení, ale moc platné to nebylo. Dostával jsem stále stereotypní odpověď „musíš vydržet, my to víme, ale není náhrada atd.“, a tak jsem se začal sám zajímat o jiné možnosti. Zjistil jsem, že je spousta volných míst v atraktivních lokalitách v okolí Brna i jinde na jižní Moravě. Až když jsem svůj úmysl sdělil svým nadřízeným, ledy se pohnuly. Byl jsem už zkušený lékař, a tak jsem byl ze Žulové přeložen do Šumperka, kde jsem začal pracovat na novém obvodu na severu města, kde probíhala rozsáhlá panelová výstavba. Na tomto obvodu jsem dlouho nepobyl, asi po 2 letech jsem získal obvod v „české čtvrti“, který zahrnoval i Dolní Studénky a Králec. Byl to tehdy jeden z nejatraktivnějších obvodů. Na můj bývalý obvod nastoupil MUDr. Josef Veselý, pozdější primář interny. Bylo to lékařsky krásné a zajímavé období, rozvíjela se zejména prevence v oblasti kardiologie, onkologie, školili jsme se také v gerontologii.

■ Jakými cestami se ubírala Vaše další životní a pracovní cesta?

Po úmrtí ředitele zábrěžské polikliniky MUDr. Pumprly nebylo vedoucí místo několik roků obsazeno. Její šéf tehdy řídil pouze ambulantní složky. Zábřežská nemocnice byla neúplná, měla jen interní a porodnicko-gynekologické oddělení a organizačně spadala pod Nemocnici s poliklinikou Šumperk. O funkci ředitele zábrěžské polikliniky neměl nikdo zájem, ředitelství OÚNZ sdělilo, že funkci převezme lékař, který má zkušenosti v oblasti ambulantní medicíny. Rozhodnutí nakonec padlo na mě. Zábřeh nebyl pro lékaře příliš atraktivní, protože zde nebyl vyplácen pohraniční příplatek, který byl významnou součástí platu na Jesenícku a Šumpersku. V Zábřehu chyběli odborní lékaři. Někteří dojížděli na malý úvazek ze Šumperka nebo Olomouce. Někteří, zejména v Zábřehu bydlící, ordinovali denně. Díky podpoře tehdejšího ředitele Okresního ústavu národního zdraví MUDr. Arno Všečeky a ekonomického náměstka Ing. Pumprly se časem podařilo rozdíly v odměňování minimalizovat a při mém odchodu z funkce v roce 1989 byly všechny ambulantní služby zajištěny.

V té době se významně rozvíjely mezinárodní projekty. Spolupráce se Světovou zdravotnickou organizací v oblasti kardiovaskulární a onkologické prevence byla stále náročnější, vyžadovala kvalitní koordinaci a já jsem byl v té souvislosti jmenován do funkce náměstka ředitele OÚNZ pro preventivní péči. Funkci jsem vykonával současně s pozicí ředitele polikliniky Zábřeh. Byla to práce zajímavá a šumperský okres patřil k několika okresům v tehdejší ČSSR, které se intenzivně podílely na preventivních programech WHO.

■ *Každého, kdo byl v zaměstnání v roce 1989 zasáhly velké změny, které poté nastaly. V systému lékařské péče byly opravdu obrovské. Jak tato doba poznamenala Vaši kariéru?*

Rok 1989 přinesl do zdravotnictví opravdu velké zásahy. Začala privatizace a celý systém se změnil. Na místo ředitele OÚNZ nastoupil MUDr. Josef Gerold a já jsem pokračoval jako náměstek pro prevenci. Zřejmě, kromě mé odbornosti i proto, že jsem se dříve politicky neangažoval. Po dokončení privatizace a zrušení OÚNZ jsem pokračoval v praxi praktického lékaře v Domově důchodců v Šumperku a odtud jsem odešel do starobního důchodu. Ale stále jsem měl chuť něco dělat. Tehdejší ředitel Okresní správy sociálního zabezpečení MUDr. Ladislav Adam mě přijal na oddělení posudkové služby a já jsem dvacet let pracoval jako posudkový lékař. To už byla spíše práce administrativní, ale dokázal jsem při ní využít dosavadní zkušenosti. V tomto je poněkud paradoxní, že nejdéle na jednom pracovišti, celých dvacet let, jsem pracoval až po odchodu do starobního důchodu. Definitivně jsem ukončil svou pracovní činnost, když mi bylo 82 roků.

■ *Také jste měl možnost pracovat několik let v zahraničí. Jaká to byla zkušenost?*

Přihlásil jsem se na pracovní pobyt v Libyi a nějakou dobu trvalo, než jsem byl do programu zařazen. Dokonce jsem se bál odjet na dovolenou, abych něco nezmeškal. Odjeli jsme nakonec s MUDr. Františkem Elsnerem. Pracoval jsem na „poliklinice“ v městečku Al Egailat, asi 90 km od hlavního města Tripolisu. Byli jsme překvapeni dobrou úrovní vybavení nemocnice i dostupností léků. Libye byla a je bohatá na ropu a tou se vše platilo. Primáři interny a chirurgie měli dobrou erudici, byli to Libyjci vyškolení na klinikách v západní Evropě. Ostatní lékaři v nemocnici byli vesměs Evropané – Češi, Jugoslávci, Bulhaři. Na poliklinice pak pracovali Indové, Egypťané, Tunisané, jejich úroveň však byla v té době vesměs dosti bídná. Pro mě to byla v každém ohledu obrovská životní zkušenost. Nejen ze zdravotnictví, ale i z možnosti setkání s přírodou, mořem, se

životem Arabů a s nádhernými antickými památkami, které nejsou k vidění nikde v Evropě.

■ *Velká část lékařů kompenzuje náročnost povolání ve volném čase myslivostí nebo sportovními aktivitami. Jaké byly a jsou Vaše záliby?*

Nejsem myslivec ani velký sportovec. Mám rád turistiku, v létě pěší, v zimě na běžkách, rád cestuji. Jsem kluk z hospodářství, starám se o zahrádku a chalupu. Ale té fyzické aktivity vzhledem k věku stále víc ubývá. Mým velkým a celoživotním zájmem je ale hudba a literatura. Absolvoval jsem tehdejší Lidovou školu umění, dnešní ZUŠ, pod vedením legendárního muzikanta a skladatele Ady Ruliška. Příležitostně si zazpívám ve sboru. A dodnes se scházíme s bývalými kolegy, hrajeme a zpíváme národní písně. Scházíme se víc než 40 let, už nás ubývá, ale nevzdáváme se.

■ *Rozhovor vedeme v době, kdy se ve zprávách objevují názory mladých lékařů, že jsou zneužíváni svými nadřízenými a odmítají služby s tím, že mají příliš mnoho přesčasových hodin. Jak tuto situaci vnímáte?*

Já jsem sloužil svoji poslední lékařskou službu první pomoci v 62 letech. Zažil jsem mnohé epidemie, při kterých jsme se nevyspali a po službě šli přímo do ordinace. Všichni jsme zažili stavy vyčerpání, ale úplné vyčerpání nebo vyhoření, co mají dnešní lékaři jsme asi neměli.

Domnívám se, že celý problém přesčasové práce v nemocnicích je zbytečně vyhrocen. Nikdo jiný nemůže pečovat o hospitalizované pacienty než lékaři a dnešní situace by se měla vyřešit jednáním lékařů, vedoucích oddělení, vedení nemocnic s pomocí vrcholných manažerů našeho zdravotnictví. Pacienti by neměli žít s obavou, že v případě závažnějšího onemocnění nebudou mít zajištěnou trvalou kvalifikovanou péči.



Schází se více než 40 let! Zleva vážení doktoři a primáři Hatoň, Kamler, Bukva, Koukola, Pur, Plesník, Pálka a Vácha

Každý měsíc nám od pacientů dorazí mnoho poděkování. Ať už elektronicky, klasickou poštou nebo přes sociální sítě. Rozhodli jsme se některá z nich pravidelně zveřejňovat také v našem Magazínu.

”

Dobrý den,

chtěla bych moc poděkovat personálu Nemocnice Šumperk, oddělení Interny za velmi lidský a odborný přístup při péči o mě koncem srpna letošního roku. Byla jsem dopravena záchranou službou do nemocnice z důvodů velké slabosti, a to v mém případě, kdy je mi přes devadesát let, bylo opravdu těžké. Ihned po převozu se mě ujalo několik lékařů a zdravotních sester a věnovali se mi s laskavostí a rychlostí. Bylo pro mě uklidňující, když jsem viděla, že se tolik zdravotníků snaží co nejlépe posoudit můj zdravotní stav a okamžitě mi poskytnout léčbu.

V nemocnici jsem nakonec pobyla jen necelé čtyři dny a v mnohem lepším stavu jsem se mohla vrátit domů, do Senzionu ve Velkých Losinách. Tam už mi pomáhala má rodina a můj praktický lékař.

Děkuji z celého srdce

Marie Kapplová, Velké Losiny

”

Dobrý den,

ráda bych poděkovala celému Vašemu porodnickému a novorozeneckému oddělení – od lékařů, přes sestřičky, porodní asistentky, sanitářky i paní uklízečky. Taktéž především přímo panu primáři Humlovi a vedoucí porodní asistentce paní Holinkové za to, jak vedou své týmy, které pak pracují v pohodovém a velmi pozitivně působícím prostředí.

Bohužel jsem se mohla rozloučit při propuštění jen s částí Vašich oddělení a nemohla jsem osobně poděkovat všem směnám. Tudíž bych to ráda udělala alespoň touto formou, protože jste naprosto úžasní a ten více jak měsíční pobyt s Vaším přístupem, profesionalitou, ochotou, vstřícností, smyslem pro humor a především pohodou, která na Vašich odděleních panuje, jste mi všichni velmi usnadnili. Obrovské díky Vám všem!

S pozdravem a přáním hezkého dne Kubičková Zuzana s tatínkem a synem Marečkem.

PS: a samozřejmě ještě obrovské díky panu doktoru Procházkovi, který celý den vedl porod, za jeho profesionalitu, nadhled, humor a vstřícnost. Taktéž celému týmu na operačním sále a porodní asistence Pavlínce Frankové, která s námi strávila celý den a byla naprosto úžasná! I porodní asistence, která se o nás starala po operaci, bohužel v návalu radosti a všech emocí, jsme nepostřehli její jméno. Ještě jednou moc děkujeme, že jste nám všichni pomohli přivést na svět našeho syna Marečka.

”



Davídek (vpravo) a Matýšek

Před nějakou dobou nás také na dětském oddělení navštívili bráškové Davídek (vpravo) a Matýšek. Protože má mladší z nich bohužel bohaté zkušenosti s hospitalizacemi a ví, jakou to umí udělat radost, když od sestřiček nebo doktorů dostane „za statečnost“ plyšáka, rozhodli se, že vytrídí některé své hračky a věnují je dětem na naše oddělení.

Velmi si toho vážíme, především proto, že nám povídali o příbězích, které někteří z plyšáků mají. Jeden je například až z Berlína! Moc děkujeme celé rodině, že vychovává tak šikovné kluky, kteří myslí na ostatní nemocné děti a chtějí přispět k tomu, aby byl pro ně pobyt u nás příjemnější.

[illegible]

	V		VI			I		VIII
III		IX		VIII			IV	
VIII			IX	IV		VII		
	III					IX		
IX	IV		VIII		VII	II		III
I			III	VI				V
VII		I		III		VI	V	
	IX	VIII	V	II			I	VII
					I			

Platnost 1. 12. 2023 – 31. 1. 2024

Přejeme vám
**příjemné prožití
vánočních svátků**
a úspěšné vkročení
do roku 2024.

MAP 
lékárna

BONUSOVÝ KLUB

-  Široký výběr volně prodejných léčiv, potravních doplňků, zdravotnických prostředků a dermokosmetiky.
-  Okamžitá sleva při nákupu volně prodejného sortimentu.
-  Sezónní slevové akce.

Nasivin®

0,5 mg/ml nosní sprej,
roztok, 10 ml

99 Kč

- Sprej proti rýmě pro dospělé, dospívající a děti od 8 let
 - Účinek se může projevit do 25 sekund po podání
- Před použitím si pozorně přečtěte příbalovou informaci. Nasivin® 0,5 mg/ml nosní sprej, roztok, je lék k nosnímu podání s léčivou látkou oxymetazolin-hydrochlorid.*



Tantum Verde ORANGE AND HONEY

3 mg, 20 pastilek

159 Kč



- Lék na bolest a zánět v krku a dutině ústní
 - Pastilky bez cukru ve čtyřech příchutích
- V nabídce také roztok a spreje s antimikrobiálním účinkem. Před použitím si pozorně přečtěte příbalovou informaci. Tantum Verde, Tantum Verde Spray, Tantum Verde Spray Forte, Tantum Verde Orange and Honey, Tantum Verde Lemon, Tantum Verde Mint, Tantum Verde Eucalyptus obsahují benzydamin hydrochlorid. Léky k místnímu užití v ústech a v krku.*

Darujte Voltaren pro Vánoce bez bolesti.


Při koupi 2 ks
dárkové balení
NAVÍC*



529 Kč
za 2 ks

*Při nákupu 2 ks Voltaren Emulgel 150 g obdržíte navíc dárkové balení (obal) zdarma. Termín konání akce na vybraných lékárnách od 1. 11. do 31. 12. 2023 nebo do vyčerpání zásob dárku.

Čtěte pečlivě příbalovou informaci. Voltaren Emulgel 10 mg/g gel je lék k vnějšímu použití. Obsahuje diclofenacum diethylaminum. PM-CZ-VOLT-23-00059

Colafit

120 + 30 kostiček NAVÍC!



639 Kč

- Čistý krystalický kolagen ve formě měkkých, snadno polykatelných kostiček
 - Bez barviv a přídavných látek
 - Nyní v exkluzivním dárkovém balení na 5 měsíců užívání – stačí pouze 1 kostička denně
- Doplňek stravy.* (1 kost. = 4,26 Kč)

Centrum

Darujte zdraví*
pod stromeček



599 Kč

629 Kč

**+30 TABLET = MĚSÍC
UŽÍVÁNÍ NAVÍC**

Doplňky stravy, 1 tableta denně.
*Vitaminy C a D, selen a zinek přispívají k normální funkci imunitního systému. Vitaminy B₁, B₂, B₆ a B₁₂, niacin, biotin, jód, vápník, hořčík a železo přispívají k normálnímu energetickému metabolismu. (1 tab. = 4,61 Kč / 4,84 Kč) PM-CZ-CNT-23-00028